

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

திருஞாந முத்திரைக்
கோவை 6.

நம்மாழ்வார் பிள்ளைத்தமிழ்.

பழையசுவடியிலிருந்து,

ஆழ்வார்திருநகரி (ஸ்வாமி ஆதிநாதாழ்வார் ஸந்நதி ஸ்தானிகரும், ஸ்வாமி தெற்குத் திருவேங்கட முடையான், அழகர் ஸ்ரீ ராமன் ஸந்நதிகளின் சொந்தக்கார பாத்தியஸ்தர்களிலொருவருமான) பெரியன் தேசிக மய்யங்கார் என்ற பெரியன் வெங்கிட்டநாராயணய்யங்கார் குமாரரும், திருஞாந முத்திரைப் பிரசுராலய சொந்தக்காரனும், பிரசுரதாருமான

பெரியன் வெ. நா, ஸ்ரீநிவாஸனால்,

எடுத்தெழுதி,

பலபெரியோர்களால் பார்வையிடப்பெற்று, திருநெல்வேலியில் பிரதிமாதமும் பிரசுரமாகும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் மூலம் வெளியிடப்பெற்றது.

1931-32.

விலை அணா நான்கு] [விலை 0—4—0.

ஸ்ரீ:

முகவுரை.

உண்மைக் கவிகளுக்கு எக்காலத்திலும் ஏற்றமுண்டு. கவிரஸம் ததும்பும்பாடல்கள் எப்பொழுதும் தேவைதான். ஆனால் காலசக்கரம் மாறிவருகையில் கவியின் ரூபமும், ரீதியும் மாறவேண்டியது அவசியமே. ஒவ்வொரு சகாப்தத்திலும் மாந்தாது உள்ளத்தில் துடித்தெழும் அபிலாஷைகளையும், லக்ஷியங்களையும் பிரதிபிம்பித்துக்காட்டுவது அவ்வக்காலத்துப் பெரும்புலவராலேயே இயலும். சங்கப்புலவர்கள் தம்காலத்து மக்களின் உள்ளக்கிடக்கையைச் செவ்வனே வெளியிட்டு வந்தனர். சங்க காலத்து மனிதரின் அறிவுத்தெளிவும், அழகுச்சுவையும் சங்கநூற்களிற் புலனாகும். அந்நூற்களின் சொல்லும் பொருளும் மாத்திரமின்றிப் பாடலின் ரூபமும் மற்றக்காலத்துக் கவிகளிலிருந்து வேறுபடும். இது இயற்கையே.

உண்மைக்கவிதை தைலதாரை போன்று நிரந்தரமாக நிலவிவரக்கூடிய பொருளல்ல. அது ஆற்றின் பிரவாகத்தை நிகர்த்தது. சில காலங்களில் நதியானது வெள்ளங்கோத்து இருகரையும் ஒருகரையாப் புரண்டோடும். சில சமயம் வறண்டு கிடக்கும். அதுபோலக் கவிதையும் சில சகாப்தத்தில் சமுத்திரம் பொங்குவதுபோல் உள்ளமடங்காது கொள்ளை கொள்ளையாய் வர்ஷிக்கும். பிறகு வேகங் குறைந்து வறட்சிகொள்ளும். இக்காலத்தின் தான் போலிக் கவிதையும், தரக்குறைவான பாடல்களும் மலிந்து கிடக்கும். மறுபடியும் ஒரு தலைமுறையில் நல்லகாலம் பிறக்கும். அப்பொழுது புதிய லக்ஷியங்களும், புதிய முறைகளும் தோன்றும். இப்படியே மாறிமாறி வருவதுண்டு.

சங்ககாலத்திற்குப்பின் செம்பாகமான பாடல்கள் ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் அருளிச்செயல்களில் விரவியுள்ளன. மின்னல் ஒளிர்வதுபோல் அவைகளிற் சிற்சில ஒளி வீசிக்கொண்டிருக்கையில் அமுதஜோதியில் கவிதையுள்ளம் வாடி வதங்காமல் தழைத்து வந்தது.

பிறகு தமிழ்மொழியின் பெருமையும், வடமொழியின் மாட்சியும் கலந்து கனிவுற்றகாலம், தமிழ்நாட்டின்—பொதுவாக இலக்கிய உலகத்தின்—புருஷார்த்தம் பிராப்தியான கம்பனது காலமே காவியலக்ஷியமே உருவெடுத்த கம்பன் சங்கப்புலவரைப் போல் அகப்பொருளும், புறப்பொருளும் தனிமையாகப்பாடினு னில்லை. ஏன்? அவன் காலத்திய லக்ஷியம் வேறு நாகரீகம் வேறு. அதையே அவன் ஒப்பாரு மிக்காரு மில்லாது ஒளியும் அழகும், ஒலியும் உண்மையும் விளங்க வெளியிட்டான். அந்த ராமாயணமே தமிழ்நாட்டின் தவப்பயன்—இலக்கிய உலகத்தின் இணையிலாச் செல்வம். கம்பராமாயணம் ராமகாதை மட்டுமன்று. பாராயணத்திற்காக மாத்திரம் தமிழர் கம்பனைக் கற்பாராயின், அது சாறிருக்கச் சக்கையை மென்று அவலப்படுவதாகும். கம்ப சகாப்தத்திலுள்ள விவகாரரீதியும், தர்மசாஸ்திர ஞானமும், புருஷார்த்த ஸ்வரூபமும், கவிதா லக்ஷணமும் அவனது ராமாயண வாயிலாகத் தெள்ளிதிற் புலப்படும். அதுவே ஆரியர் தமிழர் நாகரீகங்கள் ஒன்றுபட்டிசைந்து, பழுத்தொளிர்ந்த மகோன்னதகாலம். காலத்தின் இயற்கையறிந்த கம்பனும் வேறுமாதிரிப் பாடல்களையும் வேறு வேறு சந்தங்களையும் பொருளுக்கிசையப்புனைந்துவைத்தான். தேவைக்குத்தகுந்த உற்பத்தியென்ற பொருளாதார உண்மையை விளக்கிவைத்தான்.

பின்னர், வெகுகாலம் வரையிலும் கால சக்கரமறிந்த கவிதாசிரோமணிகள் தோன்றினரில்லை. போன வழியே சென்று மாந்தரை அலுப்படையச்செய்த புலவர்களுக்கோ கணக்கில்லை. அந்தாதி, உலா, கலம்பகவகைகள் வண்டி வண்டியாய்க் குவிந்தன. யமகம், திரிபுமுதலிய ஜாலவித்தைகள் தலைவிரித்தாடின. என்றாலும் கவித்தாகம் தணிந்தபாடில்லை. கவிதாதெய்வத்தின் அழகைப்பருகின கள்வெறி தலைக்கேறி, ஆவேசித்த நிலையில் கவிகளைக்கொட்டும் புலவர் பெருமானைக் கவிதையுள்ளம் எதிர் நோக்கிய வண்ணமாயிருந்தது.

பகவானைப்போல் சுத்த கவிகளும் அவதரித்தே தீர்வர். கம்பனுக்குப்பின் கவிதாதெய்வத்தை ஸாக்ஷாத் கரித்த புலவர்சிகா

மணி பாரதியாராவர். கவிதையின் மும்மணிகளான அழகுச்சுவையும், கற்பனுசக்தியும், ஓசையினிமையும் அணிபெற வாய்க்கப் பெற்றவர் அவரே. பாரதியார் சுத்தகவி. காவிய எழிலுடன் கால தத்துவத்தையும் பளிங்கு போல் காட்டுகின்ருர். நாட்டினரின் மனதை கவர்ந்த ஆசைகளையும், ஆதர்சங்களையும், இனிமையும் சக்தியும் பொருந்த எடுத்துக் காட்டுகிருர். இதைத் தவிரப் புதிய சந்தங்கள், புதிய சொல்லமைப்புக்கள், புதிய ரூபங்கள், புதிய முறைகள், எல்லாம் அவரிடம் பணிகேட்டு நிற்கின்றன. தமிழும், கவிதா தெய்வமும், தேசமாக்காதலும், அவர் கையில் புத்துயிர் பெற்றன தமிழ் நாட்டின் நல்வினைப் பயன் பாரதியாரே. ஒளி மழுங்கிப்போன பழைய மாதிரிகளையும், பழைய முறைகளையும், அவர் பின் பற்ற வில்லை. அழியாத உண்மையை அளவிலாக் காதலை, அறம் பழுக்கு மொளியினைத் தெய்வமாக் கவிதையில் தெள்ளமுதத் தீம்பாலில், பண்சுமந்த பாவனையில் கம்பனை நினைவுறுத்துகின்ருர். இதுவே கவிதையின் மாட்சி.

இவ்விதம் நவீன லக்ஷியங்களை நவீன முறையில், நவீன ரூபத்தில் கவிகள் பாடவேண்டுமென்று நாம் சொல்லி வருகையில் பழைய பிரபந்த வகையைச்சேர்ந்த இப் பிள்ளைத்தமிழை நாம் ஆதரிக்க முற்படுவது மேற்சொன்ன கவிதாலக்ஷியத்திற்கு முரணல்லவாவென்று கேட்கலாம். அதற்கு ஒரே ஒரு பதில் சொல்லி விடுகிருேம். தற்காலப்புலவர்கள் நவீன முறைகளைக் கையாள வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகையில் பழைய ஐதீகங்களை அறவே ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று கட்டளையிட நாம் முற்படவில்லை. அதற்கு அருகதை நமக்குக்கிடையாது. கவிதா தெய்வமொன்றுக்கே அந்த உரிமையுண்டு. சுயங்கவிகளை அத் தெய்வத்தின் உத்வேகம் எந்தவழியே அழைக்கின்றதோ அங்ஙனமே செல்வது அப்புலவரின் கடன். அழகுச்சுவையும், கற்பனைச் செல்வமும், இனிய ஓசையுமே பாடலுக்குரைகல்லாகும். இச்சோதனையில் வெற்றியுடன் திகழ்ந்த பாக்களே அழியாத செல்வக்களஞ்சியம். இந்த ஸ்புடத்தில் மாசு நீங்கிய பாடல்கள் எந்த ரூபத்திலிருந்தாலும் அவை நமக்கு வேண்டியதே. ஆனல் ஒரு சிலர் காலசக்கரத்தின் அழைப்பை மதியாது பரம்பரை வழியே சென்று உண்மைக் கவிகளாயிருக்க முடியும். கவிதாதெய்வத்தின் அபூர்வ லீலா சிருஷ்டியென்றே அவர்களை நாம் சொல்லவேண்டும். அத்தகைய செய்யுட் செல்வம் இப் பிள்ளைத்தமிழில் இல்லாமலில்லை. அவை

யனைத்தையும் இங்கே குறிப்பிடுவது முகவுரையின் வரம்பு மீறிய செயலாதலின் மூன்றினைமட்டும் மேற்கோட்கொண்டு, பொருள் நயமும், சொல்லணியும், சந்தப்பொலிவும் புனையப்பெற்ற இந்நூற் களஞ்சியத்தைச் செவிச்செல்வம் வாய்ந்த நமது வாசகநேயர் களுக்கே ஏகபோகமாய் விட்டுவிட்டு, இத்தகைய பாடல்கள் எந்த ரூபத்தில் இருந்தால்த்தானென்ன? என்ற வினாவோடு இச்சிறு முகவுரையை முடிக்கின்றோம்.

சலதிதழுங் கொலிகுலவு கயங்களில்வண் டானஞ்சேரத்
 தமரமிடும் பலபடுகர் தொறுஞ்சிறுசங் கோடும்போகிப்
புலரி வலம்புரி குலவு கயங்களில் மண்டுகந்தாவிப்
 பொதியவிழ்பங்கய நறவுகவிண்டலா திண்டாடுந்தாழ்பட்
டலதிபுடம்பிடை புதையவிளம்பெடை ஞெண்டோடும்போகித்
 தலைவனுறங்கிய வமளி குலைந்திட வண்டாடுஞ் சோலைத்
திலக வளம்புனை குருகை நெடுந்தகை செங்கோ செங்கீரை
 திரிபுவனம் புகழ்பெறு முது பண்டித செங்கோ செங்கீரை.

மன்றலெழுப்பிய சோலையிலாலையில் வண்டலை தண்டலைவாய்
 மாழிகையிற்புனை சூளிகையிற்பெரு மண்டப வாயிலெலாந்
தென்றல் மணத்திலிருந்து பசுங்கிளி செஞ்சிறு பூவையுடன்
 திருமொழியொடு திருவாய்மொழிபேசுக தெள்குருகூர்கூருகூ
ரென்று மிழற்றுவ கூகைபு நின்பதி யீதொரு தெய்விக
 மென்றிதையத்தில் மகிழ்ந்தினி தெம்பெருமானருள்வாயெனவே
குன்றமெடுத்த பிரானடி மௌலிய கொட்டுக சப்பாணி
 குருகைவரோதய திருமகிழ் மார்பின கொட்டுக சப்பாணி.

ஞாலமுழுது மழகு பொலிய ஞானமதலை வருகவே
 நாதமுனியு மதுரகவியு நாமமெழுத வருகவே
வாலவடிவ சரிதை கிரிகை மாறன் வருக வருகவே
 வாயிலமுத மொழுகி யொழுகு மார்பில் வழிய வருகவே
கோல மதுரை வதரி பழையகூடல் பிரதி சுருதிதேர்
 கோவலாவ மருவு பாமர் கோயில் தொழுது வருதுநா
மாலமிலையில் மருவுகருணை யாழி மகிழ வருகவே
 யாரமசைய யசையமதலை யானை வருக வருகவே.

கடைசியாக, இந்நூலைமிக்க முயற்சியின் பயனாய் முதன் முதல் வெளியிட்டுதவிய ஸ்ரீ. உ. வே பெரியன்—வெ. நா. ஸ்ரீநிவா ஸய்யங்கார் ஸ்வாமியின் தமிழன்பும், தொன்னூலாராய்ச்சித்திற னும், பரோபகார சிந்தையும் தமிழகத்தின் நன்றியறிதலுக்கும், ஆதாவிற்கும் பெரிதும் உரியன.

சிவகளை,
13—2—32.

வாணிதாஸன்,

ஸ்ரீ

நம்மாழ்வார் பிள்ளைத்தமிழ்.

குறிப்பு:- ஆழ்வார் திருநகரி, திருஞாந முத்திரைப் பிரசுராலய
காரியஸ்தன் பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாசனால்
பழையசுவடியிலிருந்து எடுத்தெழுதப்பட்டு
ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் பத்திரிகை மூலம் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

அன்பன், பெரியன், வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸன்.

நம்மாழ்வார் பிள்ளைத்தமிழ்.

பாயிரம்.

1. தேனுறு மகிழ்த் தொடையலு மௌலியுந்
திருக்கிளர் குழைக்காதும்
கானுறு மலர்த் திருமுகச் சோதியும்
கயிரவத் துவர் வாயும்
மோனமாகிய வடிவமு மார்பமும்
முத்திரைத் திருக்கையும்
ஞான தேசிகன் சரண தாமரையுமென்
னயனம் விட்டகலாவே. (1)

2. பாராத கல்வி ப்ரபந்தப் பொருளனைத்தும்
நேராக முன் வந்து நிற்குமே — பேராது
தேவிறு கொண்ட திருமாலை முத்தமிழ் தேர்
நாவீற னைத்துதித்த நாள். (2)

3. என்றுந் திருமாற்கே யாளாவே னெம்பெருமான்
என்று மெனக்கே பிரானவான் — என்றும்
பிறவாத பேராளன் பேரா யிரமு
மறவாது வாழ்த்துக வென்வாய். (3)

காப்பு.

பூபாரமன்பதை களீடேற வருபெரும்
பூதூர் தழைத்து மலியப்
புகழ்தருஞ் சித்திரைத் திருவாதிரைப் பரம
புண்ணிய தினத் தவதரித்
தாபாசவறுசமய வேரறுத் தெட்டெழுத்
தாதி முதலென்று கூரத்
தாழ்வான் மதித்தருள வாழ்வான தற் சரண
மபிஷேகம் வைத்தருளினார். (4)

நூல்.

காப்புப்பருவம்.

1. கார்கொண்ட திருமேனிப் பசும் பொருப்பினடுவே
கதிரெறிக்கு மின்போலக் குடியிருக்கு மொருத்தி
தார்கொண்ட முலையழுந்தித் தழும்பிருந்த மார்பத்
தனிப்பெருநாயகக் கடவுள் சரணமலர் தொழுவாம்
சீர்கொண்ட மணிமாடந் திகழ் குருகூர் நங்கை
திருவயிறு வாழவந்த திருக்குழவி மாறன்
பார்கொண்ட மறை நூலின் பயன்கொண்டு தமிழ்நூல்
பாடவல்ல பெருமாளைப் பராங்குசனைக் காக்கவே
கோபாலர் தொழுபெரிய பெருமா ளரங்கர் தம்
கோயிற் றிருப்பதி முதல்
கூறுந் திருப்பதிகள் யாவுந் தழைப்ப நங்
குழக னழகிய நம்பி முன்
சீபாடியஞ் சுருதி வேதந் தனக்கரு
ளிராமாநுசற் றொழுதுமெஞ்
சிறிய சொற்புன் கவிதை சீபராங்குச முனிவர்
திருவுள முவந் தருளே. (5)

2. பொதியுமிதழ் வீடு தாமரைக் கோற்றொடி
புணரு மணிமார்ப மாயனைத் தாட்சுடர்
புவனி பதினாலு மூடுறத்தாக்கிய
பொருளை யவிராழி வால்வளைக் கோட்டொடு

முதிய கதை வேணு வார் சிலைத் தோற்றிய
முகிலை யுறிதேடி வீடு புக் காய்ச்சியர்
முறுவல் செயவாடு நீள் குடக் கூத்தனை
முருகு வனமாலை நாதனைப்போற்றுதும்
கதிய மதகூடு பாய்புனற் சேற்றெழு
கமல மண நாறு வாவியைப் போட்டுகழ்
கடிய நெடுவாளை பாளையைத் தூக்கிய
கமுக மடல் பீறி யூறுபட் டேற்றிடை
குதிகொள் மதுவாச நீருடைத் தாற்றிடை
குமிழி யெழவோடி மேவிடப் பார்ப்பொடு
குருகு கரையேறி யேதெனப் பார்த்தெழு
குருகை வரு காரி மாறனைக் காக்கவே. (6)

3. நறைகம ழிதழி தாங்கிய வேணிக்காட்டிடை
நதி செருகிய புராந்தனை யூரிப் பேய்ப்படை
நடமிட வினிய தாண்டவ மாடிக் காட்டிய
நவையறு கெவுரி காந்தனை மாறித் தூக்கிய
அறை கழலிசையி லோங்கிய ஞானக் கூத்தனை
யபணிடு சொலவு வேண்டிய சாபக் கோட்டியை
யடுமொரு குழகர் பூந்தொடை மார்பக் கோட்டக
மழகெழ வினிது தோய்ந்தருண் மாதைப்போற்றுதும்
உறைபடு தயிரை மாந்தி யுபாயப் பேய்ச்சியை
யுறவொடு மருவி வாந்தவமாகிக் கீழ்ப்பட
வுயிர்நிலை பருகி வாங்கிய மாயச் சூழ்ச்சியி
னுளமலி கருணை யீன்றுயிர் சேரக் காத்திடை
மறைதமிழிசை களாம்படி பாரிற் றேற்றிய
வரதனை நறவு தேங்கிய தாமப் போர்க்கழி
மகன் மகனியம மோங்கிய வாசத்தோட்டவிழ்
மகிழ்புனைபுய பராங்குச மாலைக் காக்கவே. (7)

4. மட்டவிழ்ந்த துழாய்த் தொடை மற்புயன் பரமேட்டியை
வைத்த சிந்தை வரோத்தமன் வட்டெழுந்தமுதூட்டியல்
தொட்டளைந் திரு தாட்டொழு சுத்தநங்குரு கூர்ப்புயல்
துப்பிளங்கனிவாய்ச் சிறுசொற் பெறும்படி காப்பன

நெட்டுலைந்த பலாச்சுளை நெக்குடைந் தொழுகாக் கழை
நித்திலந் தெரியாக் கயல் நித்தல் விண்டுகளாப் பல
புட்டழுங்கி யெழாச்சில புட்பமண்டப வாய்க்குடி
புக்கிருந் திசை தேக்கிய பொற் குறுங்குடி மூர்த்தியே. (8)

5. பரமவைகுந்தையி லொருதனியொண்சுடர்
வரகுண மங்கையில் மாமணிக் கார்க்கடல்
பரவு புளிங்குடி தொலைவிலி மங்கல
முகில் பதுமந்த குலோசனக் காட்சியர்
வரமுனி பெண்கொடி தொழுத குளந்தையில்
மரகத மன்பினர் மாநிதிச் சேர்ப்பினர்
வருணன் வணங்கிய மகரநெடுங் குழை
மணிமுது குன்றுறை பேரையைப் போற்றுவம்
அரவம் வெகுண்டெழு கணபண பந்தியில்
நடன விதந்தரு நீள்குடக் கூத்தினன்
அகிலமு மண்டமு மெவைகளு மிந்த்ரிய
மவைகளு மின்றிய நாளிடைத் தோற்றிய
சுரர் புவனம் புவி கடவுளர் மன்பதை
சுருதி தரும் பெரியோனை முற்பூத்தவர்
துளவணி புங்கவர் பரிபுர பங்கய
துணைமுழுகுஞ் சடகோபனைக் காக்கவே. (9)

6. இருபுடை யொளிரு மடிபடை வெயிலு
மெயிலெழு நிலவும் ப்ரகாசித் தார்ப்பன
எழுபுவி நடுவு திரிதரு திரிய
வெறிசுடர் வெகுண்ட பானுவைக் காட்டுவ
ஒரு விழி பருதி யொரு விழி ஞெகிழி
யொரு விழி யொழுகுங் க்ருபாநிதிப் பாற்கடல்
ஒருபுற முதிய திகிரியினுருவ
மொருபுற நரசிங்க ரூபனைப் போற்றுதும்
பொருதிரை யுததி மொகு மொகு மொகென
நடுதறிநடு மந்தராசலப் பூட்டுறு
புழைபடு முரகக் கயிறிறை சுலவி
யருளமுதியலின் சொலாயிரத்தாற்றரு

குருபர னியம குணபர னுபய
குலவரன்வளர் சந்த்ரசோதியைத் தேக்கிய
குளிர்முக வனச மெழுதிய திரும
ணழகொழுகிய செஞ்சொன்மாறனைக் காக்கவே. (10)

7. மாடமீட்டிய வீதிநாற்றிசை வாவுதாட்கொடி யேழ்
வாசிபூட்டிய தேரையோட்டுவ வானநாட்டமர் வாழ்
வீடுகாட்டுவ போல்விடாப் புகழ்வீசுநாற் குருகூர்
வேதம் வாய்த்தருள் மாறனைத் தருமேனி காத்தருள்வார்
ஆடல்மாக்களி கூரநோக்கிய வாகிமூர்த்தியன் மா
லாழிகோட் டொடுசாபம் வாட்கதை காவலாய்ப்புடைசூழ்
சேடன்மேற்றிரு மாதர்போற்றிய சேயதாட் பெரியோர்
தேசுநாட்டமர் வாசநாற்றிசை சேனைகாப்பவரே. (11)

8. விழிக்கட் பொங்கழற்கக்குஞ் சினத்துக்கிறந்தே வீட்டிக்கொண்
டெயிறுமுறுகிய பாந்தளைக் கீழ்ப்பட
மதித்துத்தன் கிருபைக்கட் பங்கயத்தைக்கொண் டிராட்சிக்குந்
தருண வருண பதாம்புயக் கூத்தினர்
தெழித்துச்செந்தயிர் கட்டுண்டுரற் கட்டுண்டருட்கற்குங்
குழவிம தமுது துங்கலைக் காத்தவர்
திருச்சக்கிரத் தடக்கைச் செங்கடற்கடகந்தனிப் பொற்றண்
டரியவரிசிலை யாந்துதித் தேத்துவஞ்
சுழித்துத் தெண்டிரைத் தத்துந் தடத்திற் பங்கயத்திற்
குமுறி வரிவளை யீன்ற முத்தாற்றிருள் [கண்
சுருட்டிச் சந்திர வட்டத்தின் கதிர்சுற்றுந் திருச்சுற்றுங்
கனக மணியணி காஞ்சனத்தாற்கொடி
கிழித்துப் பைம்புயற் பக்கம் பிலிற்றித் தண்டுளிக்கற்பங்
கமுகமடல் வழிபாய்ந்தெழப் பார்ப்பொடு [சுற்றுங்
கிளிக்கும் பஞ்சரத்திற் செஞ்சிறைப் பொத்தும் பொழிற்
குருகை நகர்வரு மேந்தலைக் காக்கவே. (12)

9. உரகபணா முடிமேற்றுயி லொளிமணி மேக சிலோச்சய
வொருதிரு நாபியில் மூர்த்திய வுணர்வரி தாய்மறை கூப்பிடு
பரமவியூக மூலாக் கனிபருகி விடாமல் விடாய்த்தெதிர்
பரவுதிராவிட நூற்பொதிபழமறை யோனிசை காப்பவன்

அரவகிரீட பணேற்பவ வயிர்பணி யாயிர வாய்த்தழல்
அலர்கதிரோ னொளிகாட்டிய வணிவின தாசுத சீத்துவன்
வரமலி வானவர் நாட்டிடை மணியணி கோபுர மேற்செலு
மதின்முடிமேல் வடகீழ்த்திசை வளர்கருடாசலமூர்த்தியே.(13)

10. இரு நிலஞ்சே ரடைவு நெடு விசும்பூடுருவி
யெழுதருங் கார்க்கடவுளா
மெவர்களுஞ் சேர்வர வொரு கிழங்கா மொளியை
யிதைய பங்கேருகம் விடா
துருகியொன்றான சுவை பருகிளம்பால னமு
தமிழ்தரும் பாவினிசைதே
ருருபெரும் பாவலவன் மகிழலங்கார னரு
ளுறுதி கொண்டாளுவனதேன்
மருவிருஞ் சோலை செறிகுருகை தண்சேறை கடன்
மலை செழுங் காழி யுறையூர்
வரிசை வண்டேர்புருடை திருவழுந்தூர் முதிய
வதரிதண்கா வுறைகுவார்
திருவரங்கேசர் திருமலையலங்கார ரணி
திருவுளம்பாடி நகரார்
திருவனந்தேச ரழகிய குறுங்கேசரிவர்
சிறியசெஞ் சேவடிகளே. (14)

11. செம்பொற் பிரகாச நவரத்னராகக் கிரண
சித்திர வித்தார சிகரத்
தெய்விக விமான காவற்கட வுளாகவும்
செய்தொழிற் பகுதியில்வர
மும்பர்க்கு மெட்டாத வெம்பிரா னும்பரொடு
முலகுநியமித் துலகிடத்
துயிரை நியமித்தருள வயனை நியமித்திடுமு
னொருவரிவ ரென்ன வுளவோ
கம்பக்கடா சயில வுலகமிக் கவிதை
காவற் கட்வுளின் றென்பராற்
காவற்கு மிக்கடவு ளியாவர்க்கு மிக்கடவுள்
கடவுளெவருக்கு முதலா

வம்பொற்கிரீட வண்டுளபனே யெவையுமா
மவனலாற் றெய்வமிலையா
லாழ்வாரை யெங்கள்குலவாழ்வாரை நங்குருகை (15)
யாதிநாதன் காக்கவே.

காப்புப்பருவ முற்றும்.

செங்கீரைப்பருவம்.

1. ஒரு மந்தரப் பரிய சயிலந் தரித்துததி
யுதரங் குழப்பிய பிரா
னுலகுண்டடர்த்துவெகு பகிரண்டமுட்டவிடு
மொருபங்கயத் தறிவுதோய்
கருமந்தரித்து மனனகமொன்று பட்டினிய
கருமஞ்சலித்து மறைநூல்
கழறும் பரப்பிரம வொளிகண்டு தத்வநெறி
கரைகண்டருட் பகுதியால்
வருமிந்திரியக் கருவிதனை வென்றழுக்குடைய
மலபந்தனக் குடில்புகா
வழிதண்டமிழ்ச் சுருதியமுதம் புகட்டியதி
மதுரந் தெவிட்டி யெழவே
திருமந்திரக் கவள மிசையுங் குழக்களிறு
செங்கீரை யாடியருளே
திருவாய் மொழிப் புலவ குருகூர் நகர்க்கிறைவ
செங்கீரை யாடியருளே. (16)

2. பஞ்சரப் பலவித விகார மோகித முடைப்
பஞ்ச பூதிகளின் வகையைப்
பகுதி செய் தறிவினைப் பிறிதி படுவித்த தொரு
பரம ஞானக் குழவியே
வெஞ்சமத்துத் தரித்துத்திரி தருந்திகிரி
வித்திலமுத்தித்த சுடராம்
விரிசடைக் கடவுளுந் திசைமுகத் தொருபரனும்
வேறுவேறுருவு மடவே

அஞ்சனக் கிரிவுருவி யொன்றாகி யொன்றான
வண்ட கோடிகளின் வெளிமூ
டந்தகாரத்தைவிட் டந்தரியா மித்துவத்
தப்புறப்பட்ட பரமச்
செஞ்சுடர்க் கதிர் வயிரவொளி விடுஞ்சிறு பால
செங்கீரை யாடி யருளே
திருவாய் மொழிப்புலவ குருகூர் நகர்க்கிறைவ
செங்கீரை யாடியருளே. (17)

3. சலதி தழங்கொலி குலவு கயங்களில் வண்டானஞ்சேரத்
தமரமிடும் பல படுகர் தொறுஞ் சிறுசங்கோடும்போகிப்
புலரி வலம்புரி குலவு கயங்களில் மண்டூகந் தாவிப்
பொதியவிழ்பங்கய நறவுகவிண்டலா திண்டாடுந்தாழ்பட்
டலதியுடம்பிடை புதையவிளம்பெடை ஞெண்டோடும்போகித்
தலைவனுறங்கிய வமளி குலைந்திட வண்டாடுஞ் சோலைத்
திலக வளம்புனை குருகை நெடுந்தகை செங்கோ செங்கீரை
திரிபுவனம் புகழ்பெறு முது பண்டித செங்கோ செங்கீரை.

4. வெங்கட் பணு மகுட காகோ தரத்தினொடு
மேகோ தயக் கடவுளால்
வேதப் பரம்பரம வாதிக் குறுங்குடியுள்
வேரித்துழாய் நிமலர் பாற்
றங்கட்கு மகவாசை பெரிதான காரியார்
தகவுடைய நங்கையுடனே
தருமநெறி யுறவந்து தவமுயலு மதுகண்டு
தனி நாயகப் பொருண் மகிழ்ந்
துங்கட்கு மகவாகி யாமுலகில் வருதுமென்
றுற்பவித்தருளி யுலகத்
துயிர்முழுது மீடேற வுபநிடத நான்மறையை
யோராயிரத் தமிழினால்
செங்கட்பராபரனை யறிவித்த சிறுகுளவி
செங்கீரை யாடியருளே
திருவாய்மொழிப்புலவ குருகூர் நகர்க்கிறைவ
செங்கீரை யாடியருளே. (19)

5. ஆதி நான்முக புராணங்கவியுகாதியி
லகண்ட லோகாதி பதிவந்
தருமறைத் தமிழ் புகலுமென வுரைத்திடு நெறியி
லவதரித்தருளுமளவிற்
போத ஞானக்கிரண வாத போதய சோதி
புவியிருள் தொலைத்தெழுதலாற்
பொங்கு நீர் வடதிசை கங்கையிற் கண்ட பிற்
றென்றிசைப் புவனத்து நம்
வேதநாதக் கடவுள் வெளிவந்ததென வென்று
விடைகொண்டு மதுரகவிபால்
விழிதிறந்தெதிர் கண்டுபோய் நின்ற ஞான மேல்
மெய் நின்று மொழியருளியோய்
சீதநாண்மலர் மகிழ்த்தொடை மார்ப சடகோப
செங்கீரையாடி யருளே
திருவாய்மொழிப் புலவ குருகூர்நகர்க் கிறைவ
செங்கீரையாடி யருளே. 20

6. வரிசை வைகாசியிற் றிருவிசாகத் தினிய
வாரமொரு புகரில் நெறியாய்
வளர்பக்க மூவைந்திலணி யெகின யோகத்து
வந்தவதரித்தளவிலா
வுரிசையாரமுதுண்டு திருமுலைப்பாலமுத
முண்ணாமல் நண்ணாதபே
றொளிகண்ட கண்பிரியில் வெளியுண்டு போமென்ன
வுள்ளஞ்சி நயனமூடிப்
பரிசன முராரி திருநாம பாராயணம்
பழுதுபடு மென்ன வெருவிப்
பவளவாய் திறவாத ஞானபோதக மதலை
பரமவானந்த நியமத்
தரிசனவரோதயக் கவிதை யமுதக்குழவி
செங்கீரையாடியருளே
திருவாய் மொழிப்புலவ குருகூர்நகர்க்கிறைவ
செங்கீரை யாடியருளே. 21

7. ஞாலத்தை யுண்டு துளிராலிற் கிடந்து துயில்
ஞானக்குழந்தை வடிவா
நாரணன் கேசவன் சீதரன் தேவகி
நந்தனுல கூடுருவு தாட்
கோலக்குறுங்குடியுள் வேதக்கிழங்கு மன்
கோலக்கொழுந்து பழமைக்
குழகனழகிய சோதிவெள்ளத் தெழுந்த தொரு
கோதிலாவமுது பருகிப்
பாலிற் பிறங்குகனி தேனைப் பிழிந்தமுது
பாயத்தயங்கு சுவையின்
பாகிற் பிறந்த சுவை யுருகித்திரண்ட தொரு
பரிமளக் கவிதை யமுதை
சீலத்தரும்பு மகிழ்மாலைச் செழுங்குழவி
செங்கீரையாடி யருளே
திருவாய்மொழிப் புலவ குருகூர் நகர்க்கிறைவ
செங்கீரையாடியருளே. 22

8. மூவாத முழுமுதற் கப்புவிட்டிப்புற
முழுப்பரப்பிற் கெழுமியோர்
மும்முதற் சுடருமா யெம்முதற் பொருளுமா
மூலநடு வீறுகி நின்
மீளுவாத வுயிர் பலபடைப்பது மளிப்பது
மொழிப்பது மியன்று பரமா
முடலினுக்குடலாகி வுயிரினுக் குயிராகி
வுணர்வினுக் குணர்வாகியோர்
மாவாய் பிளந்து வரு கோபால கோளரியை
வானவர் கொழுந்தை யகலா
வான நாயகனை யணிவான மாமலையை யொளி
வளரிந்த்ர நீலகிரியை
தேவாதி தேவனைத் தேடுஞ் செழுங்குழவி
செங்கீரை யாடியருளே
திருவாய் மொழிப்புலவ குருகூர் நகர்க்கிறைவ
செங்கீரை யாடியருளே. 23

9. வாடாத புட்பமுகிழ் சூடாத சித்ர மலர்
மலராத வுற்பலதள
மதியாத ரெத்ன மலை வுதியா மதிக்குழவி
மடியாத வெக்கு தீபம்
கோடா மதக்களிறு குதியா வரிக் குருளை
கொதியாத சித்திர பானுக்
கோவாத முத்தி னொளி நீவாத தத்வநெறி
குறையாத பொற் ப்ரவாளம்
பீடான நித்ய குணயோகா சனத்தறிவு
பிறழாத முத்து நிலையம்
பேராயிரக்கருணையோ ராயிரப் பனுவல்
பிரசப்ரவாக சயிலந்
தேடாத பத்ம நிதி வீடாத புத்தமுது
செங்கீரையாடி யருளே
திருவாய்மொழிப் புலவகுரு கூர்நகர் கிறைவ
செங்கீரையாடி யருளே. 24

10. இருமுலைப்பால் பருகியிடை மகட் பேதைமடி
யேறுங் குழந்தை புவியோ
ரெழுந்திருப் பவளவாய் கொண்டடச்கு முகி
லெதிர்கொண்டெடுத்த வடுபே
யொருமுலைப் பால் நெருடி யொருமுலைப்பால் பருகி
யுயிர்குடிக்குங் கடவுள் வந்
துலகினுக் கருள்கூரவணி திருப்புளி நீழல்
யோக பரனு மளவிலோர்
கருமுலைப்பா லமுத முண்ணும னண்ணுத
கருணைமா கடல் குளித்துக்
சமலவாய் மலர்கொண்டு கவிதை நான் மறைகொண்டு
கண்கொண்டு பரம வுருவத்
திருமுலைப் பாலமுது செய்துவளர் சிறுபால
செங்கீரையாடி யருளே
திருவாய்மொழிப் புலவ குருகூர் நகர்க்கிறைவ
செங்கீரையாடி யருளே. 25

11. கோடாத மணி மகுட மாயிரத்திற்கு வளர்
கோடாயிரம் படைத்துக்
கோபவிட விழிகால்வ தலதுதற் சேர்விடங்
குளிரத் தழைத்தருள்வதாய்
நீடாழிகுல வுலக பாரந் தரித்தற்கு
ஞெமிர்தலைப் பூபாரமாய்
நெடுநிலா வெயிலது மறைத்தலால் மதிவெயிலை
நிமிர்கொம்ப ரிலை மறைத்துத்
தோடார் துழா யரியை மேவலா விசைகொண்டு
சுழல வரியென்று முளவாய்த்
தூயமுதளித்தகயிருதலாலின்றிவன்
சொல்லமுதளிக்க நிழலாம்
சேடாவதாரத் திருப்புளி நிழற்பரம
செங்கீரையாடி யருளே.
திருவாய் மொழிப்புலவ குருகூர் நகர்க்கிறைவ
செங்கீரையாடி யருளே. 26

சேங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்.

1. வாயின் வாய்ச்சுவை தேனே பாலே போல்வார் நீண்
மானேர் நோக்கியர் கோளா யாளாய் வாழாதே
வேயின் வீக்கிய தோண்மேல் வாணாள் வீணாள் போய்
வீதல் சீத்தெமை யாள்வாய் தாலோ தாலேலோ
கோயில் காட்கரை நாவாய் மூதூர் பூதூர் வாழ்
கூடல்பாற் கடனூர் மோகூர் சேர்வாரார்
தாயில்வாய்த் ததியானூ ரூடாதாலேலோ
தாமனூற் சடகோபா தாலோதாலேலோ. 27

2. பாறல் கீழ்ப்பட மேலாய் நீள் கோடீருவோர்
பாழிமாக் களிறோடே போராய் நேராதார்
மீறல் போக்கிய மாமால் தாண் மேனூண் மீதே
மேவுபோர்க் கழிபோரா தாலோ தாலேலோ

தேறல் வாய்ப்படு தேனீ நீர் வாவி யூடே
சேலரூக்கயல்பாயா வீயா வீழ் தேனு
ரூரல் நீர்க்குருகூரா தாலோ தாலேலோ
வோது நூற்சட கோபா தாலோ தாலேலோ. 28

3. கோவை சேர்த்தணி மேலா மாலர் வாலோலா
கோதிலாச் சுடர் மாறு மாறு நாவீறு
வேவுருக் குண ஞான லீலா தூலா வோர்
மேனி காட்டிய மாலே தாலோ தாலேலோ
காவி நேத்திர மானே டான மாமால் கூர்
காரியார்க்கொரு சேயே பேயே னுயேனேர்
நாவில் வாக்கிய தேனே பாலே தாலேலோ
நாமநூற்சட கோபா தாலோ தாலேலோ! 29

4. பொருத பராக்கிரம் விகட விராக்கதன் மீளா வேறோர் தோளோடே
புனைமலரோச்சிய மகுட சிலோச்சய மேரோர் கூறுவேறா
ரொருசிலை பூட்டிய வடசமர் வீட்டினர் தார்போ லோராநீருரு
யுமிழ்திரை தேக்கொலி யிருகரைதாக்கிய நீணூடேசூழ்பேழ்வாய்
வெருவரு தீப்புகையெழுமுது பாப்பணைமீதே நீர்தோய் கார்போலே
விழிதுயில்மூர்த்தியை வழிவழி யேத்திய நாவோய்பாவோர் தேவா
தருமலிபூப்பொழிலணிகுருகூர்ப்பதிவாழ்வேதாலோதாலேலோ[வோர்
சமயவரோத்தம வுபய குலோத்தம வாழ்வீர் தாலோ தாலேலோ.30

5. இருளியாய்ப்புவி கீழா வேமேழ் பாராய் வே
றெவையுமாய்த்தனி நீயே யான யானீபாய்
அருளியாக்கும் பூதா கேண்மோ வேனூறு
லமுதமீத்தருணு வோய் தாலோ தாலேலோ
முருகுறுக்கழி நீர்மேய சாரா நாகோரா
முலையிலூழ்த்திய பாலா ரூமேர் கால்வாய் பாய்
குருகை நாட்டவர் கோவே தாலோ தாலேலோ
குதலைவாய்ச் சடகோபா தாலோ தாலேலோ. 31

6. மாசிலாச் சுடர்போல் வாய் மேவாய் நோலாதென்
மாழ்தல் போக்கிய தேவே கோவே காவே நேர்
தேசு காட்டிய ஞான பேதா வாதாரா
தேருநாற்கவி நூல் சேர் பேயார் பூதாழ்வார்

வீசுதாரப் பெரியாழ்வார் வாழ்வே யாழ்வார் தோய்
வேதநூற் றமிழ் தேனுனூறுறு நா
றேசை யூட்டிய நாவோய் தாலோ தாலேலோ
வோதுநூற் சடகோபா தாலோ தாலேலோ. 32

7. விடரின் மணியொளி யெற்றிய குறவர்
மடவரல் தாழ்ச்சிறு சொருறுதார் வாரோர் பால்
விகட நெடு முதுமாப்பகடிமிழ் மதமழை
வீழ்ப்பன் மேலாறுறேழ் கானாறு
யடர்வழி சுழல் கூப்பிடு பரியவரைய
பலாக்கனிவேர் வீழ் தேனோர் கீழாறு
யரவநுகர் பகுவாய்ப் புகநெடிய சிகரிய
பூக்கொடிவானேரூர் சூழ்காவூடே
படருமிட பசிலோற்பவ வழகா பரிபுர வாற்றெழு
நீர்வாய் மூழ்கா வேழ்பார் தோய்
பழைய வடிமுடி நாப்புகழ் கருணை பொழி
முதுவாய்ப்புலவோனே காரூடாடாதே
தடவுகொடி மதிளூட்டிய குருகை வளமலி
நாட்டெமர் கோவே தாலோ தாலேலோ
தமிழின மறைமொழி பாட்டிடை பரம
பதநெறி காட்டிய வாழ்வே தாலோ தாலேலோ. 33

8. வரிநெட்ட கடமுல்வாய்ப்படு கயிரிட்டெரு கிரி
நாட்டிய மானீரூடே வானோர் தாம்
மகிழத்தனி யமுதூட்டிய கருணைப்புயல்
பரமேட்டியை நீர்காநீபார் மேலாமா
லருமைச்சுடரொளி மூர்த்தியை யுயிர்கட்கொரு
பரமாய்ப்படு வாசார் மாலாலாராய்வா
ரடியற் ககவிருள் போக்கிய கவிதைக் கதிர்
விரிபாற்கர ஞான சாரா வாசாரா
தெரிசிப்பவர் மனமெட்டகல் வயகித்தவ நெறி
யொப்பிய சால்வாய் கால்வாய் நீராலே
தெளிவித்திருவுரு நீற்றெழு வினையிற்பயிர் விளைநாற்கதி
வாழ்வோராளா வேளாளா

சரிதைக் கிரிகை நெறிபாற்படு பிறவிக்கடல்
கரையெற்றிய நாவாயோனே தாலேலோ
தமிழைத்தருகுரு கூர்ப்பதி மகிழத்தொழு
தெழுதாட் சிறுமாலா தாலோ தாலேலோ. 34

9. பேயே னளவுக் கெளியா யறியாய் பெருமாள் திருமார்பிற்
பேதைக் களிகூர் சேனைப்பெருமாள் பிரியாதருள்ஞானச்
சேயே யழகுக் கழகா வொருவா தெளிதற்கினிதாகித்
தெரியச்சுருதிப் பொருளைத் தருசொற்றிருவாய் மொழி
நீயே யருவாயுருவாய்வருவாய்நினையாநினைகிற்பாய்(யோனே
நிலவுஞ்சுடர்சூழொளியே வெளியே நெடியோயடியேனற்
றூயே யெனவன் றுருகுங் குழவீ தாலோ தாலேலோ
தவநாவலவர் திருநாவுடையாய் தாலோ தாலேலோ.

10. கத்துந் தமரத்திமிரக் கடலை கனகக்கிரி மத்திற்
கடுநெட்டுரகக் கயிறிட்டிறுக கடைதற்கடி கோவிச்
சித்தங் களிகூர மரர்க்குருகித் தெவுளா வமுதீனுந்
தேவுக்கமுதக் கவிநாவுதவுந் திருநாவல வோனே
குத்துங்கரைவீழ் கசிவிற்பாவிற் குரைநீர் வலையத்திற்
குரவப்பொழிலிற் சமுகக் கமுகின் குலையின் றலைமீதிற்
தத்துந்துறைசூழ்பொருனைத்துறைவா தாலோ தாலேலோ
தவநாவலவர் திருநாவுடையாய் தாலோ தாலேலோ 35

தாலப்பருவமுற்றும்.

சப்பாணிப்பருவம்.

---

1. விறலுடை புலவையினொருதனி மகவொடு மற்கடமுற்போத
விரிதிரை யெறிகடல்மறுகிடவடுகணை தொட்டதிரிட்டேகி
மறவியும் வெருவரு நிருதனையடுபானுக் கொரு சொற்றாது
வழிபட வருளிய பொருமுதா புலமைய கொட்டுகசப்பாணி
யறல்படு தொகைகளு மிழிபடவிருகரைமுட்டி யெடுத்தேறி
யலைகடறிடர் படவயன் மணியிணர் மலர்புறப்பதநெற்சாடி
குருமுனி தரவருபொருனைய துடையவகொட்டுகசப்பாணி
குரைதரு பரிபுரகுருகைய ரதிபதி கொட்டுகசப்பாணி 36

2\. இடிபட விருமரு தொரு சிறுபுற வடியிட்டெதிர் நெட்டேத்
திமிலுடை யெழுவிடை யடுவெணி கவர்தலை நெட்டெரியப்போகித்
துடையடி வெருவர வர மணிகரமவர் தொட்டோர் விட்டேறித்
தொடுவெண்ணெ தயிரிழுதமுது செய்வன விதம் விட்டொழுகிப்பாய
வடிவழி களவிடை குறுகிய தொறுவிய ரொக்கலுமுற்கூடி
யனைகயிறெடு பிடியடியெனவவர் மனநெக்குறுகிச் சோரக்
குடநட மிடுமெடி தொழுகர மலர்கொடு கொட்டுக சப்பாணி
குரைதரு பரிபுர குருகைய ரதிபதி கொட்டுக சப்பாணி 37

3\. விழுபொழு தெழுகதிரென முழுமணியணி யப்பிய பொற்கோடி
வியலிய நெடுமதிளிடை மலி கதலிகள் மட்டறவிட்டால
விழுமெனவசைவன வருகென வருகென மொய்ப்பெனவெய்ப்பாறி
யிமையவர் தொழுதெழு குருகையிலெமதிறை கொட்டுக சப்பாணி
செழுமதி ளிடைவிய வடமலை கடன்மலை வித்தகர் கத்தூரித்
திலகமுமழகொழுகிய விதுதிருமுக புட்கரணிக் கோயிற்
குழகர் தம்மடியிணை தொழுமடல் மழலிடை கொட்டுக சப்பாணி
குலமறை தமிழ்செய்த குருகைய ரதிபதி கொட்டுக சப்பாணி.38

4\. நவைபடு புலன்வழி புகருடை யடுபிணி வைப்புறு கொட்டார
நவவழி யுறுகுழி புழுவொழுகிய குடருட்கிய பொய்க்கூடு
சுவையறு வகை நுகர் சுமைகொடு திரிபவர் பட்டிகைகெட்டோடச்
சுருதியி னியலமுத ருளிய விசைபழி கொட்டுக சப்பாணி
தவமுய லமரரை யெதிர்கொள வென நிமிர்முத்த நிரைக்கோவைத்
தடமலர் சுனைமலரகிலிடு புகைமுகில் சுற்றிய பொற்சோலைக்
குவை கொடு வளர்முது தொடரிய மலையவ கொட்டுக சப்பாணி
குரைதரு பரிபுர குருகைய ரதிபதி கொட்டுக சப்பாணி. 39

5\. இலவிதழ் மதிமுக விகுளையர் தொழுதெழ வட்டிகை கட்டாரத்
திறகிய விளமுலை வனிதையர் படிபொருனைத் துறைவிட்டேறி
மலர்படு கரை யயலுடை தருமடு வினில் வட்டையிடைத்தாழ்வின்
மடைநடு விடவிய மதகிடு புடைபெயர் மட்டவிழ் நெட்டோடை
யலர்மது வொழுகிய வுயவையின் கழியில மொக்கலினுட் கால்வெட்
டளுறுடை யுவள கவள வயலிடை கதிர் முற்றிய நெற்றுளிற்
குலவரி வளை தவழ் குருகைய ரதிபதி கொட்டுக சப்பாணி
குரைதரு பரிபுர பதயுக மதலைப கொட்டுக சப்பாணி. 40

6\. துரகத ரதமுத லெழுதிகை விழுதிகை யுட்பட முற்கோலி
சுழல்கிரி யெழுகிரி யுலகொரு பொகிலிடைவைத் தருடற்
[சோதிப்

பாகதி குடிபுக வருதிருமதலைய கட்புலனட்காமற்[சோதிப்
பணிபவர் சிலதியர் பவமற வருபவ கொட்டுக சப்பாணி
மரகதவிரதன மணிபணி விருசிகை வித்துரு மத்தாம
மதவிய மறுபத முரளிய சரவதி கட்டிய பொற்றேரை
குரகதமென வினிதுடையவ வதர்கொடு கொட்டுகசப்பாணி
குலமறைதமிழ்செய்தகுருகையரதிபதிகொட்டுகசப்பாணி

7. சடமொடு பழகிய வெமதக நுகரிய முக்கனியக்காரச்
சதுமறை யெனுமிய லமுகெழு மதிமுக பற்பவிதழ்பீடப்
படர்திகை புகுமத கருணிய மலமடை சட்டகமெட்டாமற்
பரகதி நெறிமுறை யறிவுற வருபர தத்துவ வித்தாரச்
சுடர்முடிமுரணிய விரணியனடுதறி தொட்டறையப்பீறித்
திடையிடை படவவனடு வுரமுகிர் கொடு தொட்ட னெட்டீரக்
குடர்கொடுதொடையிடுபரனடிமௌலியகொட்டுகசப்பாணி
குலமறைதமிழ்செய்தகுருகையரதிபதிகொட்டுகசப்பாணி

8. மழையிலிருண்டு சுருண்டு கவிந்து வளர்ந்த திருக்குழல் சூழ்
மதிமுகமுஞ் சிறுதிரு விரலாழியும் வட்டவி லச்சினையுந்
தழையுமுடைச் சிறுகிண்கிணி தொங்கு சதங்கை தழங்கொலி
தாவடமும் புனைதோள் வளையுஞ் சிறுதண்டை நூபுரமா [யுந்
மிழையுமலைந்து புலம்பி யலம்ப வெழிற்றிரு மண்சுடரா
லிட்ட நுதற்கிடை கட்டிய சுட்டியு மிட்ட பவுத்திரமுங்
குழையு மசைந்து குலுங்கி வரும்படி கொட்டுக சப்பாணி
குருகை வரோதய திருமகிழ்மார்பின கொட்டுகசப்பாணி 43

9. பரசமைய குஞ்சரப்பஞ்சானனம் பொரும்பரசமய திமிர்பானுப்
பரசமைய சயிலவச்சிராயுதம் பரசமய பரவையின் வடவானலம்
வரமறையிலுபநிடத திருநாமமிருநாலுமந் திரவுபதேச வாளால்
மாயாவாதிகள் சாருவாக வாதிகள் காதிவருகமணவாதியர்களா
மிரணமுக மஞ்ஞானகரமடையவே தறித்திகல்வென்று சமயநிலையிட்
டிளையாழ் வாரானவெதிராச முனியெனுமிராமானுசன்றனக்குச்
சரணமலர் வீராபிஷேகம் வைத்தருண்மதலை சப்பாணி கொட்டியருளே
சதுர்வேதமுறுதியான்வடைவோதுசடகோபசப்பாணிகொட்டியருளே

10. மன்றலெழுப்பிய சோலையிலாலையில் வண்டலை தண்டலைவாய்
மாளிகையிற்பினை சூளிகையிற்பெரு மண்டப வாயிலெலாந்
தென்றல் மணத்திலிருந்து பசுங்கிளி செஞ்சிறு பூவையுடன்
திருமொழியொடுதிருவாய்மொழி பேசுகதென்குருகூர்குருகூ
ரென்று மிழற்றுவ கூகையு நின்பதி யீதொரு தெய்விக
மென்றிதையத்தில் மகிழ்ந்தினி தெம்பெருமா னருள்வாயெ
குன்றமெடுத்த பிரானடி மௌலிய கொட்டுக சப்பாணி[னவே
குருகைவரோதய திருமகிழ்மார்பின கொட்டுகசப்பாணி. 45

11. தண்டை சதங்கை புலம்பவெருண்டு தவழ்ந்து தவழ்ந்துசெலத்
தாயரெடுத்து மடித்தலை வைத்தவர் தழுவநெகிழ்ந்தொருகாற்
பண்டிநெகிழ்ந்து குழைந்தமுதம் மொழிபவள விளங்கனி நீர்
பைந்தமிழாயிரம் வேதமனத்தொடு பாண்மணநாறி யெழூம்
புண்டரீகானன மண்டலநாம நிலாவொளி பொங்கி யெழப்
பூண்மகரக் குழைதோளசையப் புரிநூலசையச் சிறுபொற்
கொண்டையின் மாலை குலைந்தசையும்படி கொட்டுக சப்பாணி
குருகைவரோதய திருமகிழ்மார்பின கொட்டுக சப்பாணி. 46

சப்பாணிப்பருவம் முற்றும்.

முத்தப்பருவம்.

1. ஒளிரு முணர்வு முயிரு முடலு மொருவு மறிவும்பெற்றுமேல்
உவையு மிவையு மவையு மெவையு முளது மலது மற்று நூல்
தெளியு மொளியு மிருளு மனையதெருளு மருளு மற்றதோர்
தெரிய வரிய பரமவுருவு சிவனு மயனு மற்றுமாய்
வெளியினளவில் விமல கமல முகுளம் விரிய மொட்டுரு
விபுல வடிசை முடிவில் சுடரின் விளைவை யளவிமுத்திகூ
ரளியில் மருவு குருகை யெமர்களரசு தருக முத்தமே
அனக னதுல னமல னியம வறிவினருள்க முத்தமே.

2. அகலி லகலு மணுகி லணுகு மளவின் மலியு மற்பமா
மறிய வரிய பரம பிரம பரனை யறியுமெய்ப்பிலே.

பகலு மிரவுமடியி லறிவுபடியு மிதய வுத்தமா
பவள நடுவி லமுதமொழுகு பருவ தருக முத்தமே
நகில யுகள வடிவு தடவி நடுவு கவிகை விட்டதார்
நளின மரும மருவு குருகை நகரி லரிய பச்சை மால்
புகலு மழகுதொழுத வழகு புனித தருக முத்தமே
புதிய சுருதி மொழியு முதிய புலவ தருக முத்தமே. 48

3. புகடுபடு பகிரலகு நெடுகிய குருகினுடலது விட்டுவாய்
புகைய விட மடுமுரக சுடிகையிலெயிறு முறுகனலக்கவே
பகடுதுணிபட விகடமிடு சகடுடைய விணையடி யிட்டதோர்
பதுமயுக முகில் பரமபதமுறை பரமகுண மணிமுத்தமே
தகடுபட விடு கனக நவமணி தழுவிவிடு கொடிகட்டவே
சலதி பருகிய வெழிலி வயிரெதிர் தடவியிட மறமுட்டவான்
முகடுதொடுமதினெடியகு ருகையின்முதல்வனருளுகமுத்தமே
முதியபழமறைபொதியுமியலிசை மொழியுமகவருண்முத்மே 49

4. அலைபொருமெறிதிரையெழுபெருநரலையின் வளைமணியுவரென நச்சிலே
மளுறியகதிர்படமுனிபடுகழைமணியவைசிவனிடமெனவுட்கொளேணி
நிலைபடுமுளரியில் விளைமணி சதுமுகனிடுதவி செனவதுதொட்டிடோம்
நிமிர்சுறவிடைமணிவிபரிதாதிபதி துகிலிகையெனவதுகைக்கொளோம்
விலையறு கனமணிமினல்பொதியுருமொடுவிளைமணி யெனவவைமெய்த்
[திடேம்
விரிதரு பொருனையில் வரிவளையுகுமணி யரிதலவெனவவையிட்டிடே
முலையமுதருளுது மியலமுதொழுகிய முகமுளரிய வருள் முத்தமே
முதுசுடர்பெருகிய வொருகடல்பருகிய முழுமுதல் மகவருள்முத்தமே 50

5. பிருகுமுனி தருமதலை மழிசையாதிபன் மறையவர் வைத்ததோர்
பிணமு மெதிரவர் மொழியு மியலுடை நிபுணனடி தொழும் வித்தகா
அருகசமையமுமிரிய வெருவிய யவனர் கிளையொடு புத்தர்போ
யடவி குடிபுக நடவு கவிமத வசல மகவருண் முத்தமே
வருடை குதிகொள விரலையொடு மிளவருண் முறைசிறு புக்கில்வாய்
மதலையென மதியுழையை வினவிய தொடரி நெடுமணி வெற்பனே
முருகு கமழ்தரு வகுளமது மலர்முதல்வ னருளுக முத்தமே
முதிய பழமறை பொதியு மியலிசை மொழியு மகவருண் முத்தமே. 51

6. மழையி னிருள்புரை சுரியல் விடுசுருள் வளைய வழுவன சுற்றலால்
வளருமுக மிதுபதுமமென மதுநசையினறுபத மொய்த்தபோல்

விழையுமழகிய கெழுமவள விருநடுவு சுடர்விடு முத்தவாய்
விரவியொழுகிய யழுதாதமொடு தருகவொரு திருமுத்தமே
பழைய பிரமனும் வெருவவருமிரு நிருதர் பதியுடல் மட்கவே
பவனவெகு புனல்சுவறு செறுவிடைவடிவ னடியிணையுற்பவா
முழையின் மணியொளிர் தொடரி நெடுமலை முதல்வனருளுக முத்தமே
முதிய பழமறை பொதியுமியலிசை மொழியு மகவருண் முத்தமே 52

7. ஐந்துபொறிக்கு மெறித்த மயக்கமருத்து நிறுத்தி வெகுண்டவ
லலமருட்கடல் புகுது மனத்தை யழித்தறிவுக் கறிவைத்
தந்து திருத்தி வருத்தி யிருத்திய சரிதை முதற்கிரிகை
தத்துவ ஞான குணத்ரய நிக்ரக தற்குண பூஷணனே
யெந்தை மனத்தை யிணக்கி வணக்கி யெவர்க்கு நினைப்பரிதா
யினிய பரத்துவ வடிவமுரைத்தல கெவையு மிருட்டறவே
வந்து திருப்புளி நீழலுதித்தருள் மதலையளித்தருண் முத்தமே
மாறன் செந்தமிழ் வீறன் பங்கய வதனன்றந் தருண் முத்தமே. 53

8. முத்தின் றிருச்சட்டைமுத்தின் றிருத்தொங்கல்முத்தின்கிரீடமருளவே
முத்தம்பதித்தபவளச்சிவிகைகவிகைதிருமுற்றந்தனிற்கொணருவோந்
தத்தும் பிரபைக் கிரணவயிர வயிரேயச் சாயமாத்தெ.கை தருவோந்
தமனியத்தகட்டித்தனதுபொற்கோயிலுந்தானமும்பொன்மேய்குவோ
புத்தம் புயத்தரிவை பொற்குங்குமக் களப பூதாச் சுவடழுத்தும் [ம்
பொன்மேனி நீலமுகில் பற்பராகச் சரணபுட்பராகச் சோதியாற்
சித்தங்களித்து வருதிருவாய் மொழிப்புலவ திருவாயின் முத்தமருளே
தேனொழுகுபெரியதிருவந்தாதிமணமொழுகுஞ்செம்பவளமுத்தமருளே 54

9. மன்னுசீர் வாமன மதுசூதன மாய மாதவா பூதங்களாய்
மதிவெயிற்சுடருமா யுடலெடுத்துயிருமாய் மற்றுமாய் முற்றுருவுமாய்
நின்னிலே யுருவாகி நின்னிலே யருவாகி நிகரிலா வெகு ரூபமாய்
நினைவாகி நினைவித்து நியமாகி நியமித்து நீயாகி நிற்றலறியா
வென்னையானுள் மதித்துன்னையே தொழுதெடுத்தென்னை யானறிகின் [றிலேன்.
யானேது வாய்வந்து நீயே நினைப்பாடி யேகிய வித்தனையெனச்
சென்னிகீள்முடியாய கன்னல்பாலமுதண்டதிருவாயின் முத்தமருளே
தேனொழுகுபெரிய திருவந்தாதி மணமெழுந்திருவாயின்முத்தமருளே 55

முத்தப்பருவ முற்றும்.

வாரானைப்பருவம்.

---

1. அரிய திருமொழி பெரிய திருமடலளையு மவர்தொழ வருனர்கா
ணழகர் திருமலை பழையவடமலை யறிஞரடி யுறைதருனர்கா
ணரியுமது காமுறாலு மலரிடியிவர்க ளெவரென வறிதியோ
விரவு பகலடி பரவு சிலதிய ரெவரு மகிழ்தர வருகவே
பெரிய கழையுகு மரிசிகழிசியா பெருகு வரையா வனிதைமார்
பிரசவலை நடுவெரியு மணியொளி பிறழவெருவிய நறவுநீர்
சொரியுமலர் கொடுதனிய விடுமொரு தொடரிமலை யவன் வருகவே
துளப மௌலி யனமுத கவிமறை சொரியும் வரதன் வருகவே. 56

வேறு.

2. கதிக்குங் கதிரெறிக்கும் பலகலைச் சந்திரனவனை நீ
களிக்கும்படி யழைக்கின்றனை கருத்தின்படி கொணருவேங்
குதிக்குந்திரை யுவட்டுங்கரை குமட்டுங்கடல் வயிறு தீ
கொழுத்தும்படி திருச்செஞ்சிலை குனிக்கும் புயல்மறுகு சேர்
துதிச்சங்கொலி தருச்சங் கணி துறைச்சங்கொலி குமுறவே
சுருப்பின் கணமருப்பந்திகள் துணுக்கென்றெழு குருகைவாழ்
மதிக்குஞ் சிறு குழக்கன்றிள மணிக்கன்றெதிர் வருகவே
மறைச் செந்தமிழ் வடிக்குங் கவிமதக்குஞ் சரம் வருகவே. 57

3. ஞாலமுழுது மழகுபொலிய ஞானமதலை வருகவே
நாதமுனியு மதுரகவியு நாமமெழுத வருகவே
வாலவடிவ சரிதை கிரிகை மாறன் வருக வருகவே
வாயிலமுத மொழுகி யொழுகு மார்பில் வழிய வருகவே
கோல மதுரை வதரி பழைய கூடல் பிரிதி சுருதி தேர்
கோவலாவ மருவு பரமர் சோயில் தொழுது வருதுநா
மாலமிலையில் மருவுகருணை யாழி மகிழ வருகவே
யாரமசைய யசைய மதலை யானை வருக வருகவே. 58

4. அதிவிகட முடைய பரசமைய வெகுளியவுணர்மிக வெருவ வருகவே
யறிஞரகவிருளை யிரியுமெழுபுரவி யருணரவி கிரணன் வருகவே
முதியவினை தொலைய நியமகுணநெறியின் முறைமைகுடிபுகுதவருகவே
முனிவருள மகிழ வெமது மன நெகிழ முறவலழ கொழுகவருகவே
பொதியுமிதழவிழ வழியு நறவொழுகு புதியமலர் வனச வனிதைதோள்
புணருமுகிலொளியைவெளியையறிவரியபொருளையெதிர்பருகியுருகி
மதியைநிகர் வதன்கருணை யலையெறியுமதலை யெமதாசவருகவே [வாழ்
மதுரகவி யெழுத மதுரகவி பொழியு மதுரமதகளிறு வருகவே. 59

5. இடவிய படிக வறைமிசை தவழ வெழுநிழன் மதலை வருகெனு
விளநகை யருளி யிளமொழி யருளி யிருகையி லொருகை யுறவிலே
தடவிய பொழுது வருகில வெனவோர் தனிவிழி பிசையி லதனை நீ
தழுவிட வருகு கொணருவ மினிய தளர் நடை பயில வருகவே
புடவியின் மனிதரவரவரறிவு புளகித மெறிய நெறிநிலா
புகவிழு கொடிய படுகுழி நரகு புதலெழ மறைகொடமுது தோய்
திடமெழ முதிய தமிழறி குழவி திருமத மழலை வருகவே
தெரிசன முறைமை நிலைபெற வுனது திருவருள் பொழியவருகவே.
60

6. ஒருகை விரலு மிதழு மமுதமொழுகி யொழுகி வழியு நீ
ருமிழு நறவு மகிழு நனைய வுதர நடுவினிடை புகா
விருகை பதிய வுகள சரணமினிது தவழுமளவில் வீ
ழிரதகுளிகை யனைய துளிக ளிவைகள் பழுது படுபவோ
குருகை வரத விரத நியமகுழவி சிறிய மழலை வாய்
குதலைமொழியு மிளைய களிறு குலவிவருக வருகவே
வருணகிரண வருண ரவியின் வடிவ மதலை வருகவே
மறையினிசையி லமுதகவிதை மதுர மதலை வருகவே. 61

7. அறுபதந்தருந் துளவிலங்கவந் தருள்பொலிந்து நின்ற மருமொருபா
னருகிருந்துகொண்டெமைமறந்திடம்பயருகின்றதொன்றுணர்கிலையுன
திறுகுபண்டியுங் குழைவதென் கொல்பொங் கிரதம்விண்டபைங் கனி
[யொடமுதிவை
யிமைதிறந்துசெம் பவளமுந்திறந்திவையிலொன்றுகந்தமுதுசெய்யார்
சிறு சதங்கையும் பரிபுரங்களுங் கலகலன் கலெனவரை மணி [யிணி
திகழ வொன்றொடொன்றடிபடுந்தொறுந்தெரியல்சிந்தவந்தணகமடி
லுறுபெருந்தவங் கெழுமுதொண்டுகொண்டிலகிறைஞ்சுமெங்களிறுவருக
[வே
யுடைய நங்கைமின் கருணைகண்டு கொண்டுள மகிழ்ந்து நின்றுருக
[வருகவே.

8. தெரிசனமுறைமை நிலைபெற வுனது திருவருள் பெருக வருகவே
செடிபுகுமுதா மடுவுறி செனன செடமல மகல வருகவே
பரிசன முனிவரடியவா பரம பதநெறி யறிய வருகவே
பழகிய சுருதி மொழிகொடு புதிய பலகலை மொழிய வருகவே
புரிசையு முடியு மிடிபட வாசு புரமெரிகதுவ முதியவாய்
புகைகெழு நிருதர் குடிகெட நெறுவு பொருசிலை யவனினிடைவிடா
வரிசையிலறிவு முழுகிய குருகை வரபதி வருக வருகவே
மணிவட மசைய வரைவட மசைய மழமதகளிறு வருகவே. 63

வாரானைப் பருவமுற்றும்.

அம்புலிப்பருவம்.

* சந்திரபுட்கரணியிடை யென்று நீ சேர்கின்றதவநிலைக்கருள்
செய்தவத்
தம்பிரானைப் பழையவும்பர் நாயகனை மெய்த்தமிழ்பாடு
மவனிவனின் காண்

இந்திரற்கரிய திகிரிப்பரமரிவனோதுமியலுக்கு மயலாகிவந்
திந்தத் திருப்புளிவிலைக் கொருவராய் நின்றதின்ன நீயறி
யாய் கொலோ

மந்தரப்புவிவாழ ஞானமுத்திரை கொண்டுவந்தவதரித்த
வொளிகாண்

மறையைப் பிழிந்தினிய வமுதொழுகு கவிபாடவல்ல
பெருமாளிவன் காண்

அந்தரத்திடை யிழிந்தருகு வந்துள மகிழ்ந்தம் புலியாட
வாரே

யாழ்வார்கள் தம்பிரானெம்பிரானுடன் மகிழ்ந்தம் புலி
யாடாவரே.

---

* கல்விப்பிரான் அருளால் சுவடியில் கிடைத்த பாகங்கள் சுமார் 65-யும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது. பாக்கியும் அவனருளால் கிடைத்து வெளிவரத்திருவருள் முன்னிற்குமாக.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

நம்மாழ்வார் பிள்ளைத்தமிழ்

பிழை திருத்த விபரங்கள்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	5	தாபாச	தாபாத
,,	8	4	—
,,	16	—	5
,,	17	வது வரி முதல் 24–வது வரி வரை 8 வரிக்குப்பின் சேர்த்துப் படிக்க.	
,,	21	தனக்கரு	தனக்கருள்
,,	22	ணிராமா	சீராமா
,,	ஷை	மெஞ்	மென்
,,	24	தருளே	தருளவே
3	9	தாங்கிய	தூங்கிய
4	30	மந்தராசல	மந்த்ராசல
5	13	துக்கிறந்தேவீட்டி	துக்ரந்தெவிட்டி
,,	19	சக்கிர	சக்ர
,,	,,	செங்கடற்கடகந்	சங்கடற்கட்கந்
,,	23	சந்திர	சந்த்ர
6	7	சேர்வர	சேரவர
,,	24	யில்வர	யிலவா
7	13	மிந்திரிய	மிந்த்ரிய
8	29	குளவி	குழவி
9	11	மேல்	மென
13	25	மேய	மேய்
14	6	தாழ்ச்சிறு	தார்ச்சிறு
,,	21	கயிரிட்டெரு	கயிறிட்டொரு
15	27	பொருணை	பொருனை
17	1	[சோதிப்	
,,	18	தண்டைநூபுர	தண்டையுநூபுர
,,	25	மந்திர	மந்த்ர
18	2	பிணை	புனை
,,	11	மொழி	பொழி
,,	12	மனத்தொடுபோண்	மணத்தொடுபோன்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
19	12	வயிரெதிர்	வயிறெதிர்
,,	18	விபரிதாதிபதி	விபரீதாதிபதி
,,	27	வருண்முறை	வருணமுறை
20	2	யழுத	யமுத
,,	4	செருவிடை	செலுவிடை
,,	7	மெறித்த	மெரித்த
	15	மருளவே	மருள்வோ
,,	,,	மருத்து	மறுத்து
,,	17	மாத்தொகை	மாத்தோகை
,,	18	தகட்டி	தகடடி
,,	22	மொழுகுஞ்	மெழுஞ்
21	3	ணாரியு	ணிரியு
22	1	வறை	வரை
,,	11	தவழு	தழுவு
,,	20	செய்யார்	செய்யவர்
	22	வொன்ரேடோன்	வொன்றேடோன்
,,	,,	மடியிணி	மடியினி
,,	26	மடுவுறி	மடுவுறு

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

திருஞான முத்திரைக்கோர்வை.

1.	உபயகவியப்பா இயற்றிய ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தாலாட்டு ...	0—4—0
2.	அனந்தாசாரியாரியற்றிய ஸ்ரீ சடகோபன் சந்திரகலாமாலை	0—1—0
3.	ஸ்ரீ உ. வே. தேவராஜய்யங்கார் என்ற தேவேசபாரதிகளியற்றிய ஸ்ரீசடகோபதிவ்ய சரித்திரம் 15 படலங்களில் சுமார் 1200 திருவிருத்தங்களடங்கியது	2—0—0
4.	திவ்ய ப்ரபந்த பாசுரப்படி ஸ்ரீராமாயணம் இனும்.	
5.	துலைவில்லி மங்கலம் தேவர்பிரான் பேரில் ஸ்ரீ உ. வே. தேவராஜய்யங்கார் என்ற தேவேசபாரதிகளியற்றிய சந்திரகலாமாலை.	0—1—0
6.	நம்மாழ்வார் பிள்ளைத்தமிழ்	

ஆழ்வார்திருநகரி திருஞான முத்திரைப் பிரசுராலய சொந்தக்கார காரியஸ்தன் (சுவாமி தெற்கு திருவேங்கடமுடையான் சுவாமி அழகர் ஸ்ரீராமன் சந்நதி சொந்தக்காரரும் ஆதிநாதராழ்வார் சந்நதி ஸ்தானீகருமான பெரியன் தேசிகமய்யங்கார் குமாரர்) பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாசனால்

எடுத்தெழுதி

திருநெல்வேலி தெற்குப்புதுத்தெரு, ஸ்ரீவைஷ்ணவன் (மாத ஸஞ்சிகை) பத்திராதிபர் T. R. பெரியநம்பியாபிள்ளையவர்கள் தமது பத்திரிகை மூலம் பிரசுரித்து வெளியிடப்பட்டது.

1107—ம் ௵ ஐப்பசிமீ

ஸ்ரீ கான
வித்யா பிரஸ்,
சாலைத்தெரு,
ஸ்ரீவைகுண்டம்.
1932.